U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) D. K.**, **b) nezl. S. A.**, **c) A. O.**, **d) nezl. D. A.**, **e) nezl. H. A.**, **f) nezl. A. A.**, všichni zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, proti rozhodnutím žalované ze dne 17. 2. 2018, č. j. KRPP-28170-3/ČJ-2018-030022, č. j. KRPP-28171-3/ČJ-2018-030022 a č. j. KRPP-28169-3/ČJ-2018-030022, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a) – f) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 3. 2018, č. j. 17 A 48/2018 - 49,

takto:

I. Řízení o kasačních stížnostech **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci (dále „stěžovatelé“) se kasační stížností domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutím žalované specifikovaným tamtéž. Žalovaná jimi rozhodla o zajištění stěžovatelů a), c) a b) – matky, otce a nejstarší dcery – podle § 129 odst. 1 a v návaznosti na § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění v době rozhodné (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem jejich předání do Rumunska, které je příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu. Nezletilí stěžovatelé d), e) a f) – mladší dcery a syn byli ubytováni v části s mírnějším režimem zařízení pro zajištění cizinců.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky k věcnému projednání kasačních stížností. Zjistil přitom, že nastaly předpoklady pro zastavení řízení podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[3] Podle tohoto ustanovení [v] *případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

[4] Nejvyšší správní soud se k užití tohoto ustanovení vyjadřoval v usnesení ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Azs 153/2017 - 29. Dospěl k závěru, že v řízení o kasační stížnosti jej lze bez problému aplikovat v případech, kdy bylo rozhodnutí o zajištění cizince věcně přezkoumáno krajským soudem.

[5] V projednávané věci Nejvyšší správní soud z evidenčních karet žadatelů o mezinárodní ochranu – stěžovatelů zjistil, že 24. 4. 2018 byl ukončen jejich pobyt v X, jelikož došlo k „*pominutí důvodu zajištění*“. Tomuto zjištění odpovídalo i záhlaví kasační stížnosti, ve kterém je uvedeno „*naposledy pobytem: X*“.

[6] Nejvyšší správní soud se za účelem ověření této skutečnosti obrátil na žalovanou a Ministerstvo vnitra, které vyzval ke sdělení, zda byli stěžovatelé propuštěni ze zajištění a bylo realizováno jejich předání do Rumunska a kdy (přípisy ze dne 15. 5. 2018, č. j. 9 Azs 166/2018 - 52 a 9 Azs 166/2018 - 53). V reakci na to byly soudu dne 18. 5. 2018 doručeny informace k propuštění zajištěných stěžovatelů, ze kterých vyplývá, že zajištění bylo ukončeno dne 24. 4. 2018 na základě žádosti ministerstva vnitra, neboť vyšlo najevo, že ve lhůtě pro zajištění nebude možné realizovat jeho účel – předat stěžovatele do Rumunska. Tyto informace jsou doloženy zmíněnými sděleními Ministerstva vnitra, příkazy k propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců vydanými žalovanou a záznamy o jejich propuštění.

[7] Z výše uvedeného plyne, že podmínky pro postup podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců byly splněny. Stěžovatelé byli ještě před podáním kasační stížnosti propuštěni ze zařízení pro zajištění cizinců a krajský soud ve věci vydal meritorní rozhodnutí (rozsudek ze dne 27. 3. 2018, kterým jejich žaloby zamítl). Nejvyšší správní soud proto řízení o kasačních stížnostech zastavil.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu